

get vedtog, foreløbig ikke at gjøre nogen Indstilling om denne Sag, men i denne Henseende at henholde sig til Udenrigsministeren, idet man ventede, naar Sagen kom for, at Ministeren da vilde være her tilstede og give Thinget de Oplysninger, som ere nødvendige for at bedømme denne Sag. Det vilde da have været muligt ved Sagens tredie Behandling, dersom disse Oplysninger ikke skulde synes at være tilstrækkelige, at tage den under nærmere Overveelse. Nu maa jeg imidlertid beklage, at dette Haab ikke synes at skulle realiseres, idet den ærede Udenrigsminister er forhindret fra at være her tilstede idag, da det netop vilde være i høi Grad uønskeligt at have Ministerens egen personlige Autoritet og at have hørt ham udvikle sine Grunde for, at en saadan Posts Besættelse netop for Dieblisset var nødvendig (Sa.). Præsuntionen maa paa den ene Side siges at være derimod, idet denne Ministerresidents Post jo er en af dem, som allere i nogen Tid har været bestemt til Inddragelse; men paa den anden Side kan man sige, at Præsuntionen maatte være derfor, idet der jo netop, naar denne Post er bestemt til Inddragelse, skulde synes at være særdeles stærke Erfaringsgrunde, som gjorde, at man atter opførte dem paa Budgettet. Disse Grunde favne vi imidlertid, medens jeg ikke kan negte, at jeg meget vilde ønske, at de bleve udviklede. Den ærede Finantsminister bemærkede, at man gjerne kunde lade det nu bestaaende Forhold vedblive, da det jo vilde finde sin endelige Ordning, naar Freden var sluttet; dette kan jeg imidlertid ikke saa ganske tiltræde, thi det er dog ikke saa ganske ligegyldigt, om man ansætter en Minister med en temmelig betydelig Gage, som man saa siden, naar Forholdene blive ordnede, blev nødt til at pensionere, forudsat nemlig, at han fik en definitiv Ansættelse, og til at formode Andet er der ikke Grund. Men jeg kan ikke negte, mine Herrer, at selv om jeg nu havde maattet være meget tilbøielig til at billige den ærede Rigsdagsmands Uttring, idetmindste indtil et vist Punkt, saa har han dog gjort en Tilføining til sit Forslag, som gjør, at jeg maatte være meget betænkelig i denne Henseende, og at jeg hellere vil tiltræde Thinget, foreløbigt ved

denne Behandling at lade dette Forslag falde, og da atter at tage det op ved den tredie Behandling, hvis man ikke da blev bedre oplyst, end nu. Det er dette, at han har foreslaaet, at disse 6000 Rbd. skulde udgaae, men saaledes, at disse 6000 Rbd. overføres paa samme Udgiftsbilag Pag. 20, Linie 2 fra neden, under „Extraordinaire Tilskud til den samlede Conto“, hvor 30,000 Rbd. forhøies til 36,000 Rbd. Seer De, mine Herrer, det er altid en meget mislig Sag, saaledes at forhøie de Tilskud, som ere begjærede af Regjeringen, især naar det er Tilskud til en Conto, hvor over der ikke kan gjøres noget egentligt Overlag, hvor man altsaa maa henholde sig til Regjeringens Erfaring; men nu sees det, at disse 30,000 Rbd. har Regjeringen forlangt efter de Erfaringer, som ere gjorte i de sidste to Aar, og navnlig ifjor, og uden Hensyn til, saavidt man kan see af de Oplysninger, som ere meddeelte Udvalget om denne Ministerresident er ansat eller ikke. Naar altsaa Regjeringen siger: vi ere ifjor komne ud af det med omtrent 30,000 Rbd., og vi ville taar atter komme ud af det med den samme Sum, da er der under ingen Omstændigheder, saavidt jeg skjønner, efter denne Regjeringens egen Erklæring, nogen Grund for Thinget til at forhøie den forlangte Sum fra 30,000 til 36,000 Rbd., selv om der taar, hvilket ikke har været Tilfældet ifjor, skulde blive ansat nogen fast Ministerresident der.

Houlsten: Jeg skal aldeles Intet have imod, om saadanne Tilskud udslettes; men da jeg ikke troede, at det paa nogen Maade kunde være forsvarligt, at berøve Udenrigsministeriets Budget en saadan Sum, hvis Anvendelse til det betegnede Diemed mulig under de nærværende Forhold kunde være nødvendig og ønskelig, uden derfor at være det for Fremtiden, saa var det at jeg foreslog at hensætte den under det extraordinaire Tilskud. Da det extraordinaire Tilskud til næste Aar igjen vil komme under Forhandling, saa vil man der have Leilighed til at udslette dem, hvis Forholdene ere forandrede, medens de derimod opførte som en fast Gage og benyttede til en fast Ansættelse vanskelig ville kunne udslettes. Naar den høitærede Finantsminister har meent,